

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย ซึ่งมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก ดังที่ เนลสัน บรุคส์ (Nelson Brooks) กล่าวไว้ว่า

"Language is not only universal but universally adequate to the conduct of human life;..... Man and language are inseperable, and life without language is nonhuman."¹

ทั้งนี้เพราะภาษาเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ระหว่างผู้ที่ใช้ภาษาเดียวกัน ไม่ว่าจะ เป็นโดยทางวาจา ท่าทาง (Gesture) หรือการเขียน อันจะก่อให้เกิดเชื่อมโยงทางค่านความรู้ ความคิด วิทยาการ และความเข้าใจอันดีต่อกัน ดังที่ ออตโต เจสเพอส์สัน (Otto Jespersen) ได้กล่าวถึงลักษณะของภาษาไว้ว่า

"Language is not an end in itself, just as little railway tracks, it is a way of connection between souls a means of communication."²

ในสมัยนี้วิทยาการต่าง ๆ ก้าวไปไกล และโลกแคบเข้า การถ่ายทอดความรู้

¹ Nelson Brooks, Language and Language Learning : Theory and Practice (New York : Harcourt, Brace & World, Inc., 1960), pp.8-9.

² Otto Jespersen, How to Teach a Foreign Language (London : George Allen & Unwin Ltd., 1956), p. 4.

ความคิด และวิทยาการ ระหว่างประเทศยิ่งทวีความสำคัญยิ่งขึ้น คนส่วนใหญ่จึงใช้การอ่าน และการเขียนเป็นสื่อในการรับและแพร่ความรู้ ความคิด และวิทยาการใหม่ ๆ การอ่านและการเขียนจึงนำมาซึ่งความฉลาด รอบรู้ อันเป็นปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต การศึกษา สังคม และการประกอบอาชีพ จึงนับไ้ว่าการอ่านการเขียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง

นักการศึกษาเน้นถึงความสำคัญของการอ่านการเขียนว่าสำคัญต่อความก้าวหน้าของ นักศึกษา ดังเช่น วิลเลียม เอส เกรย์ (William S. Gray) กล่าวว่

"..... ability to read and write is of first importance in helping people to face their problems intelligently, to improve their health, and their economic and social status and to enrich their lives."³

เจ. เอ็ม. สแตนฟิลด์ (J. M. Stanchfield) ได้สนับสนุนว่าการอ่านและการเขียนเป็นพื้นฐานของความก้าวหน้าในอนาคตไว้ว่า

"With the ability to read and write effectively, every young person has the basic tools with which to build his own future and to contribute to the growth and well-being of his family, his community, and his nation."⁴

ไมล์ส เอ ทิงเกอร์ (Miles A Tinker) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน การเขียนต่อการศึกษาไว้ว่า

³William S. Gray, The Teaching of Reading and Writing (Switzerland : UNESCO, 1956), p. 18.

⁴J.M. Stanchfield and M. Wiseman, "Cognitive Skills Development for Secondary English Teachers," Journal of Reading, 18 (October, 1974), 34.

"Nothing in education is more vital to the future of a country than that all children learn to read and write easily, rapidly, accurately and enjoyably. The ability to read and write is fundamental for adjustment to practically all living in most of our modern world."⁵

จะเห็นได้ว่า นักการศึกษาได้เน้นถึงความสำคัญของการอ่านการเขียนต่อความก้าวหน้าของนักศึกษาไว้เท่า ๆ กัน ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

ความสามารถในการอ่านการเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นจะต้องฝึกฝนให้ นักเรียนนักศึกษา เพราะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมบุคคลให้รู้จักปรับตัวเข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทั้งกับปัญหาของตน ในวิถีทางที่ถูกต้อง เหมาะสม และเสริมสร้างสุขภาพ ฐานะทางครอบครัว และฐานะทางสังคม อันเป็นการเสริมสร้างอนาคตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ

แม้ว่าที่กล่าวมาจะเป็นความสำคัญของการอ่านการเขียนในส่วนที่เป็นภาษาแม่ แต่การอ่านและการเขียนภาษาต่างประเทศก็มีความสำคัญมิได้ยิ่งหย่อนกว่ากัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยซึ่งยังต้องอาศัยหนังสือทางวิชาการต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษอยู่เป็นส่วนใหญ่ นักเรียนนักศึกษาจึงจำเป็นต้องมีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้ก็พอสมควร เพื่อที่จะสามารถรับและแพร่ความรู้ ความคิด ได้อย่างถูกต้อง และยิ่งเป็นการศึกษาในระดับอุดมศึกษาคงแล้ว ความจำเป็นในการที่จะต้องศึกษาคนควาควยตนเองมีมาก นักศึกษาที่มีทักษะในการอ่านและเขียนดี บอมนำความรู้ ความคิดกว้างขวางกว่าผู้ที่มีทักษะในการอ่านเขียนคอยกว่า และมีความสัมฤทธิ์ผลในการศึกษาสูงกว่าควย ทั้งนี้ เพราะการที่เขาสามารถสื่อความหมายจากการอ่านการเขียนได้ดีกว่า ทำให้เขาสามารถ

⁵Miles A. Tinker, "Evaluating Progress," The Teaching of Reading, edited by Ralph C. Staiger (Lexington : Ginn and Company, 1973), p. 69.

รับและถ่ายทอดความคิดของเขาได้อย่างถูกต้อง และชัดเจนกว่า

ควยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ เรื่องการอ่านและการเขียน และจากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัย พบว่า นักเรียนไทยยังมีปัญหาในเรื่องการอ่านและการเขียนอีกมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ประสบความสำเร็จในการเขียนที่ดีนัก และ อาร์ เจ โอเวนส์ (R. J. Owens) ก็ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า "นักเรียนส่วนใหญ่ในภาคพื้นอาเซียอาคเนย์มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าระดับมาตรฐาน"⁶ อนึ่งจากการศึกษาค้นคว้าและประสบการณ์ในการสอน ผู้วิจัยคิดว่า การอ่านและการเขียนสัมพันธ์กัน และน่าจะสอนรวมกันได้ แต่การวิจัยในเรื่องนี้ยังไม่มีผู้ใดทำมาก่อน นอกจาก ปีเตอร์ อีแวนนิโก (Peter Evanechko) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนของนักเรียนเกรด 6 ผลการวิจัยปรากฏว่าความสามารถในทักษะทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง⁷ ถ้าการวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้ ได้ผลออกมาเช่นเดียวกัน ก็น่าจะให้ข้อคิดว่าการอ่านและการเขียนสอนรวมกันได้ เพื่อให้ส่งเสริมซึ่งกันและกัน และยังเป็นการประหยัดเวลาและแรงงานอีกด้วย อนึ่ง เนื่องจากยังไม่มีกรวิจัยในเรื่องนี้ในระดับอุดมศึกษามาก่อนเลย ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้ อาจจะเป็นแนวทางให้ผู้สอนได้ตระหนักถึงระดับความสามารถในการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัยของประเทศไทยอันจะนำไปสู่การปรับปรุงการเรียนการสอนการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับนี้และระดับการศึกษาอื่น ๆ ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนนักศึกษาสามารถจะใช้

⁶R.J. Owens, "Teaching of English Composition," RELC Journal, I (June, 1970), 119.

⁷Peter Evanechko, and Others, "An Investigation of the Relationships between Children's Performance in Written Language and their Reading Ability," Research in the Teaching of English, 8 (Winter, 1974), 315 - 326.

ความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 ยิ่ง ๆ ขึ้น อันจะส่งผลให้เขาประสบความสำเร็จในด้านการศึกษา การดำรงชีวิตในสังคม
 การประกอบอาชีพ และชีวิตที่สืบไป

ความมุ่งหมายทั่วไป

การวิจัยนี้ต้องการศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของ
 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย

ความมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของ
 นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร
2. เพื่อศึกษาว่าความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียนของ
 นักศึกษาจะสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหรือไม่
3. เพื่อศึกษาวานักศึกษายายและหญิง มีความสามารถในการอ่านและการเขียน
 ภาษาอังกฤษต่างกันหรือไม่ เพียงใด
4. เพื่อศึกษาว่าความสัมพันธ์ในการเรียนหมวดวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยม
 ศึกษาปีที่ 5 ของนักศึกษา จะมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษา
 อังกฤษของนักศึกษาหรือไม่ เพียงใด

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยคาดว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้คือ

1. จะทำให้ผู้สอนในระดับนี้ และนักศึกษาได้ทราบระดับความสามารถใน
 การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาดังกล่าว อันจะเป็นแนวทางให้แก่ผู้ทำการ
 สอนในระดับนี้ และแก่นักศึกษาในการปรับปรุงการเรียนการสอนการอ่านและเขียนภาษา

อังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

2. จะทำให้ผู้สอนและผู้สนใจได้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่าน การเขียน และความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนหมวดวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อันอาจจะเป็นแนวทางในการวางโครงการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษในระดับนี้ต่อไป

3. จะทำให้ทราบว่าปัจจัยในเรื่องเพศ จะมีผลต่อความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหรือไม่เพียงใด อันอาจจะเป็นประโยชน์ในการจัดการสอนภาษาอังกฤษในระดับนี้และระดับการศึกษาอื่น ๆ

4. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งผู้วิจัยได้สร้างเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ อาจจะเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ และเป็นแนวความคิดในการสร้างแบบฝึกหัดฝึกฝนการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในระดับนี้ และระดับการศึกษาอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

1. ประชากรที่นำมาวิจัยครั้งนี้สุ่มตัวอย่างมาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2518 ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษาชาย 100 คน และนักศึกษาหญิง 100 คน

2. การวิจัยครั้งนี้คำนึงถึงปัจจัยในเรื่องเพศเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น ที่มีอิทธิพลต่อความแตกต่างในด้านความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยไม่คำนึงถึงปัญหาและสาเหตุอื่น ๆ

3. ตัวแปรที่จะศึกษาในการวิจัยครั้งนี้คือ

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ และความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แบบสอบถามคะแนนหมวดวิชาภาษาอังกฤษ แบบเติมคำ

4.2 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 1 ชุด รวม 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple-Choice)

4.3 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ 1 ชุด ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

4.3.1 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนแบบปรนัย ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในด้านต่าง ๆ ทางกาการเขียน (Comprehensive Writing) ชนิดเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ

4.3.2 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนแบบอัตนัย (Essay Type) ซึ่งเป็นการเขียนเรียงความจากภาพ 1 เรื่องสั้น ๆ

การสร้างแบบทดสอบคำนึงถึงความยากง่ายของคำศัพท์ โครงสร้าง และ เนื้อเรื่องให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของนักศึกษาระดับนี้

สมมติฐานในการวิจัย

1. ค่าความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัยจะสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์ในการเรียนหมวดวิชาภาษาอังกฤษสูงจะไ้คะแนนจากแบบทดสอบของผู้วิจัยสูงกว่า
2. ค่าความสามารถในการเขียนของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ไม่แตกต่างกัน
3. ค่าความสามารถในการอ่านของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงไม่แตกต่างกัน

ความจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจจะไม่ได้ผลสมบูรณ์เท่าที่ควรเนื่องจาก

1. ผู้วิจัยไม่อาจทำการทดสอบนักศึกษาทั้งหมดได้พร้อมกัน เนื่องจากชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษของแต่ละมหาวิทยาลัยไม่ตรงกัน จึงทำให้การทดสอบแบบทดสอบฉบับเดียว

กัน ที่ระยะห่างกันประมาณ 1 สัปดาห์ ซึ่งอาจจะทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่น่าเชื่อถือ เพราะในช่วงระยะเวลานี้ นักศึกษาบางกลุ่มได้เรียนภาษาอังกฤษไปมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ บางเล็กน้อย

2. การวิจัยครั้งนี้ใช้ตัวอย่างประชากรจำนวน 200 คน จากมหาวิทยาลัย 4 แห่ง ซึ่งเมื่อเทียบกับจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยแล้ว นับว่าจำนวนประชากรดังกล่าวมีจำนวนน้อย แต่เนื่องจากช่วงเวลาในการทำการวิจัยนี้สั้นมาก และมีความซับซ้อนของทางคานทุนในการทำการวิจัย จึงไม่สามารถใช้ประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งหมดได้ อันอาจทำให้ผลการวิจัยไม่น่าเชื่อถือเท่ากับการใช้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งหมด

3. เนื่องจากเวลาและการเข้าเรียนของนักศึกษาเป็นไปอย่างเสรี จึงทำให้นักศึกษาบางคนไม่ได้ทำแบบทดสอบครบทั้ง 2 ชุด และผู้วิจัยไม่สามารถติดตามได้ เพราะเป็นระยะใกล้การสอบไล่ นักศึกษาต้องเรียนให้ทันหลักสูตร

4. ผู้ตรวจเรียงความภาษาอังกฤษ (Co-scorer) ที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นอาจารย์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เนื่องจากการทดสอบกระทำในระยะใกล้การสอบไล่ อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย มีภาระหนักในการตรวจงานและการสอน จึงไม่สามารถรับเป็นผู้ตรวจเรียงความได้ ผู้วิจัยจึงได้เลือกอาจารย์ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นเจ้าของภาษา และมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมานานพอสมควร อีกทั้งเป็นผู้สอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในประเทศไทยมานานถึง 15 ปี จึงมีความเข้าใจในเรื่องการตรวจและประเมินผลการเขียนภาษาอังกฤษอย่างดี อนึ่ง เนื่องจากหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัยคาบเกี่ยวกัน และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก็เป็นระดับการศึกษาที่ใกล้เคียงชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัยมากที่สุด ดังนั้นผลการตรวจเรียงความครั้งนี้จะให้ผลใกล้เคียงกับที่อาจารย์ภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัยตรวจได้มากที่สุด

5. แบบสอบถามคะแนนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักศึกษาที่ส่งไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ได้คืนมาไม่ครบ ผู้วิจัยได้ติดตามไปขอคัดลอกคะแนนที่สำนักงานทดสอบกรมวิชาการ แต่ก็ยังไม่ได้ครบ เนื่องจาก

5.1 รายงานที่นักศึกษาแจ้งไว้ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง โรงเรียนแจ้งมาว่าไม่มีชื่อนักศึกษานั้น ๆ ในทะเบียน ต.2 ก. ของโรงเรียน ผู้วิจัยได้ติดตามไปขอคัดลอกคะแนนที่สำนักงานทดสอบ ก็พบว่าไม่มีชื่อเช่นกัน

5.2 ผู้วิจัยไม่สามารถหาคำตอบแบบสอบถามจากโรงเรียนเกินกำหนดเวลาที่กำหนดไว้

6. การวิจัยครั้งนี้สามารถควบคุมได้เฉพาะปัจจัยในเรื่องเพศ แต่ไม่สามารถควบคุมปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อการทำแบบทดสอบของผู้วิจัย อันอาจจะทำให้ผลการวิจัยไม่แม่นยำเท่าที่ควร

วิธีดำเนินการวิจัย

การเตรียมการสร้างแบบทดสอบ

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดผลเพื่อทำความเข้าใจให้ถ่องแท้เรื่องการสร้างแบบทดสอบ
2. ศึกษาแบบทดสอบมาตรฐานทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ รวมทั้งบทความต่าง ๆ เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัดการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
3. ศึกษาหลักสูตร ประมวลการสอนและแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย
4. ศึกษาหนังสือ เอกสาร บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบทดสอบและแบบสอบถาม

1. สร้างแบบสอบถามคะแนนสอบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบบเติมคำ
2. สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมุ่งวัดความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับคือ

2.1 การแปลความ (Paraphrasing) คือ ความสามารถในการแปลความตามนัยของเรื่อง เช่น เปลี่ยนประโยคแบบหนึ่งให้เป็นประโยคอีกแบบหนึ่ง ซึ่งยังคงรักษาเนื้อหาและความหมายเดิมไว้ หรือการแปลสรรพนาม เป็นต้น

2.2 การตีความ (Interpretation) คือ การคาดคะเนความหมายที่ผู้เขียนแสดงไว้ เป็นการมองเรื่องราวต่าง ๆ ให้ลึกซึ้ง เก็บความเดิมมาเรียบเรียงใหม่ควยรูปแบบที่ผิดไปจากเดิม เนื้อความอาจจะสลับคอนกันตามลำดับเหตุการณ์ที่เป็นจริงเพื่อให้อ่านง่ายและเข้าใจง่ายขึ้น เช่น การสรุปเรื่องราวลงเป็นใจความเดียว การตั้งชื่อเรื่อง เป็นต้น

2.3 การขยายความ (Extrapolation) คือ การอนุมานและขยายความคิดที่กว้างลึก และไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ สามารถประเมิน คาดคะเนหรือพยากรณ์เรื่องราวที่เกิดขึ้นก่อน เกิดขึ้นระหว่างนั้น และภายหลังเรื่องราวที่อ่านได้ อนุมานได้ว่าผู้เขียนและผู้อ่านเกิดอารมณ์และความรู้สึกอย่างไร เช่น คาดคะเนความเห็น และความรู้สึกของผู้เขียน คาดคะเนเหตุการณ์จากคำถามประเภท if-clause เป็นต้น

3. สร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียน โดยมุ่งวัดความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การคิดหรือจินตนาการเรื่องราว (Ideas)
2. ความสามารถในการเรียบเรียงเรื่อง (Organization)
3. ลีลาในการเขียน (Style)
4. กลไกในการเขียน (Mechanics)⁸
4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางแบบทดสอบตรวจความถูกต้องและความเรียบร้อยของข้อสอบ
5. เลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการทดลองสอบ (Pre-Test) ครั้งแรก
6. ทำการทดลองสอบครั้งแรก และปรับปรุงแบบทดสอบให้มีประสิทธิภาพและความเชื่อถือได้
7. เลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการทดลองสอบครั้งที่สอง

⁸ Frank O'Hare, Sentence Combining : Improving Student Writing without Formal Grammar Instruction (Urbana, Illinois: National Council of Teachers of English, 1973), p. 50.

8. ทำการทดลองสอบครั้งที่สองเพื่อสำรวจความมีประสิทธิภาพเชื่อถือได้ของแบบทดสอบ

การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงหลังจากการทดลองสอบครั้งที่สองแล้วไปวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย
2. ส่งแบบสอบถามไปตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อสอบถามคะแนนสอบได้หมวดวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักศึกษา
3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาคำตอบตามที่คั้งจุดมุ่งหมายไว้
4. สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ

1. แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความเชื่อถือได้ แบบทดสอบแต่ละแบบมีเนื้อหาถูกต้องตามลักษณะของแบบทดสอบนั้น ๆ ใช้วัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัยได้จริง
 2. แบบทดสอบทั้งสองมีระดับความยาก-ง่ายพอ ๆ กัน ในด้านคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์
 3. คะแนนจากแบบทดสอบการอ่านและการเขียนวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาได้จริง
 4. การทดสอบและการคุมสอบเชื่อถือได้ เพราะอาจารย์ประจำวิชาให้ความร่วมมือในการจัดดำเนินการสอบอย่างเคร่งครัดเหมือนการทดสอบจริง ๆ
 5. คะแนนหมวดวิชาภาษาอังกฤษจากการสอบได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักศึกษาแต่ละคนเชื่อถือได้ เพราะได้มาจากการสอบถามจากโรงเรียนและไปค้นจาก
- ท.2 ก. ที่สำนักงานทดสอบ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

คำจำกัดความ

1. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถที่จะอ่านข้อความจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อการวิจัยนี้ และสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง
2. ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถที่จะเขียนข้อความจากแบบทดสอบการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และสามารถเลือกคำตอบได้ถูกต้อง และความสามารถในการเรียงความภาษาอังกฤษจากรูปภาพที่กำหนดให้ในแบบทดสอบความสามารถในการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในการวิจัยครั้งนี้
3. แบบสอบถาม หมายถึง จดหมายและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามคะแนนสอบไล่หมวดวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาเมื่อศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยส่งไปยังโรงเรียนต่าง ๆ
4. "ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนหมวดวิชาภาษาอังกฤษ" และ "คะแนนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5" มีความหมายเหมือนกันทุกประการ ซึ่งหมายถึง คะแนนที่นักศึกษาทำได้ในวิชาภาษาอังกฤษ ก. เมื่อสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
5. คำว่า "การอ่าน" และ "การอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ" มีความหมายเหมือนกันทุกประการ
6. คำว่า "การเขียน" และ "การเขียนเรียงความ" (Composition) และ "การเขียนข้อความที่ใส่ใจความถูกต้องและสละสลวย" มีความหมายเหมือนกันทุกประการ
7. คำว่า "แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน" และ "แบบทดสอบการอ่าน" มีความหมายเหมือนกันทุกประการ
8. คำว่า "นักศึกษา" และ "นิสิตนักศึกษา" มีความหมายเหมือนกันทุกประการ